

ĐỊNH HƯỚNG ĐƯỜNG VỀ !

Trong những thập niên 80, tôi đến đây, phố núi thưa thớt đìu hiu, cư dân nghèo nàn cơ cực. Với chiếc xe đạp cọc cách chạy quanh khắp các ngã phố. Được người dân ở đây hướng dẫn, tôi tìm đến, chùa chỉ là một kho báu. Tìm hiểu những vị cao niên, được biết, kể từ sau

1975, chùa không có bóng dáng Tăng Già, nhà nước địa phương chiếm dụng ngôi chùa làm kho chứa hàng hợp tác xã mua bán. Sau nhiều lần lui thăm viếng, vận động bà con địa phương xin lại nơi tín ngưỡng thờ tự. Trãi qua một thời gian dài gian nan, rồi cuối cùng được toại nguyện. Sau nhiều ngày thuỷ tinh cực dọn dẹp vệ sinh, lau sạch tượng Phật, hương trầm xông lên, hằng đêm tiếng chuông chùa lại được ngân nga

*đầm ấm, như giục giã lòng người tục lụy, quên đi
honor vinh giả tạo, mau chóng quay về bờ giác*

*Dưới ngọn đèn dầu leo loét, tiếng chuông – tiếng
mõ - tiếng kinh thầm lặng lẽ loi đơn độc ê a gọi
thức bao đêm, rồi dần hồi cung cảm động đến
lòng người, ban đầu là những em bé hiếu kỳ, rồi
đến những người lớn tuổi. Được động viên, được
phân tích nhân quả, thiện – ác, tội – phước, ai
nấy đều hẹn nhau hằng đêm về chùa tĩnh độ – lê
Phật – cầu kinh*

*Sau đại lễ Vu Lan Báo Hiếu hoành tráng, chúng
tôi tập họp các em – tay trong tay, hát lại bài ca
“Chúng ta là chim bốn phương bay về đây... -
Đây gia đình cùng nhau chung thân ái...”. Để rồi
năm sau, mùa Phật Đản lại về trong niềm hoan
hỷ vô biên, tất cả chúng tôi đều đồng phục
nghiêm chỉnh, lá cờ Hoa sen trắng tung bay, một
buổi lễ Đoàn được chính thức cử hành trong xúc
động tràn trề - đầm đìa nước mắt*

*Có lẽ các anh - các chị, trong mỗi chúng ta ai
nấy, cái thuở ban đầu ấy !... Ai mà không cơ cực*

trong thời gian họp đoàn, ai mà không rơi nước mắt khi nhìn thấy lại màu cờ sắc áo thân thương, cứ ngỡ rằng đã bị vùi dập mai một với thời gian mưa sa bão táp. Trong khó khăn là vậy, ai nấy cũng ẩn nhẫn dùi mài í chí, tự giác vận động tự thân dưới mọi hình thức, để cho màu cờ sắc áo kỳ vĩ được sống mãi, thế là chúng ta đã được sống – tự sinh – tự tồn !...

Nhưng hôm nay thì sao ?

Một dấu hỏi to lớn đang được đặt ra, một công án thách đố í chí mỗi Huynh trưởng – Đoàn sinh GĐPTVN ?

Chúng ta đang đối mặt trước vô vàn gian khó (lòng người tráo trở khúc mắc), một thách thức to lớn trước thời cuộc, một sa bàn của một trò chơi lớn đang được mở ra trước mắt, đòi hỏi mỗi tự thân phải có đủ năng lực huyền nhiệm để kiến giải – chuyển hóa - định hướng đường về ?!...

Phan Văn Huy Tâm